

ΓΕΝΙΚΗ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΤΕΤΑΡΤΗ, 22 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1826.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἐγχώριοι εἰδήσεις.

Ἐξ Αἰγίνης.

Πρὸς τὴν σεβαστὴν Διοικητικὴν Ἐπιτροπὴν.

Μετὰ τὸν παντελὴ ἐξολοθρευμὸν τῶν ἐχθρῶν εἰς Ῥάχιδαν, καὶ τὴν ἐνδοξὸν ἐκείνην νίκην, ἐκινήσαμεν πανστρατιᾷ, καὶ ἐπεράσαμεν εἰς τὸ χωρίον τῆς Λεδαίας καλούμενον Βελίτζα, ἐπειδὴ εἰς Δαυλίαν εὐρίσκετο κάμποις Ὀσμάν-πασσᾶς μετὰ πολλῶν ἄλλων μπήδων, ἔχοντες ὑφ' ἑαυτοὺς δύο χιλιάδων καὶ ἡμίσεως σχεδὸν στρατεύματα, καὶ ἐσκοπεύμεν νὰ κλείσωμεν καὶ αὐτοὺς, καὶ βοηθούμενοι ἀνωθεν, ἔχοντες δὲ καὶ τὴν εὐχὴν τοῦ ἔθνους ὅλου καὶ τῆς σεβαστῆς αὐτοῦ Διοικήσεως, νὰ φέρωμεν καὶ εἰς αὐτοὺς τὴν φθορὰν καὶ τὸν ὄλεθρον. Ἀλλὰ κατὰ τὴν ἑκτὴν τοῦ ἐνεστῶτος μηνὸς ἐκίνησαν οἱ ἐχθροὶ πανστρατιᾷ ἐκ Δαυλίας, καὶ ὑπῆγαν εἰς Δίστομον, ὅπου εἴχομεν τοπωδετημένον μέρος τοῦ σώματος τοῦ ἀρχηγοῦ Καραϊσκάκη καὶ τὸν Ν. Βότσαριν. Οἱ ἡμέτεροι ἀπήντησαν τοὺς ἐχθροὺς, καὶ ἐπολέμησαν ἀνδρείως πρὸς αὐτοὺς εἰς τὰ ἀμπέλια ἔξωθεν τοῦ χωρίου, καὶ ἔτρεψαν τοὺς ἐχθροὺς εἰς φυγὴν, ἐν ᾗ ἡμεῖς καὶ ἡμεῖς ἐτοιμαί νὰ ὑπάγωμεν εἰς βοήθειάν των. Ἀλλ' ἐξαίφνης μᾶς ἔβη τὴν ἐξόχλην τοῦ μηνὸς κόμποις Χατάν-μπεης Κερτζαῖος, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ διαβιήτου Πασσίμπεη Μεχμέτ-πασσᾶς, ἔχοντες ὑφ' ἑαυτοὺς ἑως χιλιάς καὶ πεντακοτίους, ἐρχόμενοι ἐκ Ζητουνίου, καὶ ὑπάγοντες εἰς τὸ στρατόπεδον τοῦ Κιουταχῆ διὰ τοῦτο καὶ ἔφερον μετ' ἑαυτῶν πολλοτάτας ζωτροφίας καὶ διαφόρου, ἄλλας πραγματείας. Ἀφήκαμεν τοὺς ἐχθροὺς, καὶ κατέβησαν ἑως εἰς τὸ Τούρκοχωρί, δύο περίπου ὥρας ἀπέχον τῆς Βελίτζας, καὶ τότε ὤρμησamen πρὸς αὐτούς, καὶ ἀφ' οὗ ἔφονεύσαμεν περὶ τοὺς διακοτίους, καὶ ἄλλους τίσους ἐπληρώσαμεν, ἐτρέψαμεν τοὺς ἄλλους εἰς αἰσχρὰν φυγὴν καὶ τοὺς ἐξέβαμεν ἑως εἰς Μπουδενίτζαν ἐστερήσαμεν προσέτι τοὺς ἐχθροὺς ἑως χίλια καὶ πεντακόσια ζῶα φορτωμένα τρεφᾶς καὶ παντοειδῆ ἄλλα ἀναγκαῖα τοῦ στρατοπέδου, καὶ οἱ στρατιῶται ὑπερεπλούτησαν ἐκ τῶν πολλῶν καὶ πλουσίων λαφύρων, ἐπληρώθησαν δὲ καὶ ἐκ τῶν

ἡμετέρων δύο μόνον. Ἀς πανηγυρίσῃ λοιπὸν τὸ ἔθνος καὶ αὐτὴν τὴν νίκην, καὶ ἄς προσφέρῃ δόξαν εἰς τὸν Ὑψιστον καὶ ἡ σεβαστὴ Διοίκησις ἄς ᾔναι εὐελπίς ὅτι ἐντὸς ὀλίγου θέλει χαροποιῆθαι καὶ δι' ἄλλων λαμπρῶν καὶ σημαντικῶν νικῶν κατὰ τοῦ ἐχθροῦ. Μένουμεν κ.τ.λ.

Ἐκ τοῦ κατὰ τὴν Βελίτζαν στρατοπέδου 8 Δεκεμβρίου 1826.

Οἱ πατριῶται

Καραϊσκάκης.

Νικήτας Σταματελόπουλος.

Χ. Μιχαῆλης.

Γιώτης Ταγκλῆς.

Γεώργιος Μαλάμος.

Ἀθανάσιος Κουτζουκάς.

Γιάννης Παλαμάρας.

Σπύρος Μίλιος.

Κώστας Μάνκος.

Μῆτρος Βάγιας.

Τούλιας Πανομάρας.

Χρῆστος Βάρφης.

Νικόλαος Καραμάτζος.

Λιόνης Νταγκλῆς.

Δῆμος Τζέλιος.

Χρ. Χ. Πέτρου.

Κωνσταντῆς Βέρης.

Γαβδικιώτης Γρίδας.

Ἰωάν. Ρεύκης.

Γ. Δουδουνιώτης.

Βασίλειος Μπουσγος.

Μῆτρος Τριανταφύλλου.

Σπύρος Ξύδης.

Κωνσταντῆς Καλύδας.

Κωνσταντῆς Γεωργάκης.

Γεώργιος Τζαδέλας.

Διαμαντῆς Ζέρδας.

Λάμπρος Βέικος.

Χρῆστος Μπέκας.

Ναστούλης Γκέκας.

Ἀθανάσιος Δεγάκος.

Ἀθανάσιος Λάμπρου Ζέρδας.

Βατίλειος Ἀντωνόπουλος.

Τζόλης Κίπας.

Κολιὸς Πασχούλης.

Κίτζος Τζόγκας.

Γιάννης Μπαζεργιάννης.

Γιάννης Βαργιαδίτης.

Πάνος Τασούλης.

Γιάν. Μπαγ. Τζαδέλας.

Δημήτριος Μακρῆς.

Κωνσταντῆς Γριδικώστας.

Χρῆστος Μακρῆς.

Γιάννης Φαρμάκης.

Μῆτρος Γεωμπαγιάννης, Ἀν-

στιστρατήγος Στορνάρη.

Ἀναστάσιος Δήμιον Ῥωξᾶς.

Χρ. Περόαιδος.

Μετὰ τὴν τροπὴν τῶν ἐκ Ζητουνίου ἐρχομένων Τούρκων, ὑπῆγαν τὴν ὀγδόην τοῦ μηνὸς περὶ τὴν ἐνιάτην ὥραν εἰς Τούρκοχωρί 350 ἵπποις ἐκ Δαυλίας. Ὁ στρατηγὸς Καραϊσκάκης παραλαβὼν εἰκοσι-
τρεῖς μόνον ἵπποις καὶ ἑκατὸν πεζοὺς ὑπῆγεν ἐναι-
τίαν αὐτῶν, καὶ συγκροτήσας πρὸς αὐτοὺς πόλεμον, ὅστις

διήρκεσεν ἕως τῆς πρώτης ὥρας τῆς νυκτός, ἐνίκησε, καὶ ἔ-
 ρειψε τοὺς ἐχθροὺς εἰς φυγὴν μετὰ μεγάλης αὐτῶν θλάσεως.
 — Ἐκ Γραμψούτης λαμβάνομεν γράμματα ἀπὸ
 τοῦ ἐνεστῶτος μηνός, καὶ μαθαίνομεν ἐξ αὐτῶν, ὅτι
 ὁπλοαρχηγὸς Ἰ. Ασρινὸς Χατζιδάκης ἐκδῆκε πρότινων
 μερῶν εἰς Μηλοπόταμον μεθ' ἱκανῶν στρατιωτῶν,
 καὶ ἐπολέμησεν ἐκεῖ κατὰ τὸ Φόδελι πρὸς ἱκανοὺς ἐχ-
 θροὺς ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ Λαδασγλοῦ, καὶ ἐφόνευσεν
 αὐτῶν δεκαεπτὰ. Κατόπιν αὐτοῦ ἐκδῆκαν εἰς τὰ
 ἄλλα μέρη καὶ ὁ ὁπλοαρχηγὸς Δημήτριος Χουρμούλης
 καὶ ὁ Λουκᾶς Λειβαδίτης μεθ' ἱκανῶν καὶ αὐτοῖ στρα-
 τιωτῶν, καὶ ἐνωθέντες μετὰ τῶν γενναίων ὁπλοαρχηγῶν
 Ἀλεξάνδρου Ἀνδραδάκη καὶ ἄλλων ἐκεῖ καπιτάνων,
 ἐμνησαν εἰς τὰς ἐνδοτέρας ἐπαρχίας, καὶ προσμένο-
 νεν ἐξ αὐτῶν μεγάλα καὶ καλὰ κατορθώματα.

Ὁ ὁπλοαρχηγὸς τῆς ἐπαρχίας Λάμπης Γεώργιος
 Τσουδερὸς, καὶ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ Ἰωάννης ἔλαβον φα-
 νερῶς τὰ ὅπλα, ἐκίνησαν ὅλην αὐτὴν τὴν ἐπαρχίαν,
 καὶ καταδιώκουσιν ἀνδρείως τοὺς ἐχθροὺς καὶ ἀφ' οὗ
 περιήλθον πολλὰς ἄλλας ἐπαρχίας κατέβησαν κατὰ τὴν
 τετάρτην τοῦ μηνός ἕως ἔξωθεν τῶν τειχιῶν τοῦ με-
 γάλου Κάστρου, συνοδευόμενοι καὶ παρὰ τοῦ καπι-
 τάνου Ἰωάννου Παλμάτη. Ἐκτύπησαν φανερῶς τοὺς
 ἐκεῖ ἐχθροὺς, καὶ ἐφόνευσαν 48, καὶ ὑπὲρ τοῦς 30
 ἐξώγησαν, καὶ εἰς μόνον ἐπληρώθη ἐκ τῶν ἡμετέρων.
 Ἀπὸ τοῦ ἀνδρείου καὶ θρονίμου πατριώτου Γεωργίου Τσου-
 δερῶν δικαίως προσμένει ἡ Κρήτη λαμπρὰ κατορθώματα.

Τὰ κατὰ τὴν Κρήτην φρούρια πάσχουσι μεγάλην
 ἑλλειψιν τροφῶν, καὶ στενὸς ἀποκλεισμός διὰ θαλάσ-
 σης. Δέλει φέρει τὴν Κρήτην εἰς τὴν κατάστασιν ἐ-
 κείνην, εἰς τὴν ὁποίαν καὶ οἱ Κρητῆς καὶ ὅλοι ἐν
 γένει οἱ Ἕλληνες εὐχονται νὰ τὴν ἴδωσιν. Αἱ παρὰ
 τῆς Σ. Διοικήσεως εἰς τούτο διορισθεῖσαι τρεῖς γολέται,
 ὡς προλαβόντως ἀνγγείλαμεν, δὲν εἶναι ἀμφιβολία ὅτι
 δέλουσιν ἐπιμεληθῆ νὰ πληρώσωσι πιστῶς τὸ χρέος των.

Ἀναγινώσκομεν εἰς τὴν ἐφημερίδα τῆς Μάλτας
 Ἀριθ. 825 καὶ Δεκεμβρίου 20 τὸ ἐπόμενον ἄρθρον
 ἐκ τῆς Ἀγγλικῆς ἐφημερίδος Times ἀπὸ 28 (16) Νο-
 εμβρίου δανεισμένον.

„Ἐπιστολὴ ἐκ Παρισίων (λέγει ὁ ἐν ᾧ στίχοι [τοῦ
 Λονδίνου] ἡμέτερος ἀνταποκριτής), ἐχθὲς ληφθεῖσα,
 ἀναφέρει περιστατικὰ τινὰ περὶ τῶν κινημάτων, τὰ
 ὁποῖα ἤδη γίνονται εἰς σύστασιν τῆς ἀνεξαρτησίας
 τῆς Ἑλλάδος. Λέγεται ὡς βέβαιον, ὅτι αἱ πέντε
 μεγάλαὶ δυνάμεις τῆς Εὐρώπης, ἡ Ῥωσσία, ἡ Πρου-
 σία, ἡ Αὐστρία, ἡ Γαλλία, καὶ ἡ Ἀγγλία, ἠνώθη-
 σαν εἰς τὸ νὰ παραστήσωσιν ἐντόνως εἰς τὴν Τουρ-
 κικὴν διοίκησιν τὴν ἀνάγκην τῆς καταπαύσεως τοῦ
 φρικτοῦ πολέμου, ὅστις γίνεται εἰς τὴν Ἑλλάδα,
 καὶ εἰς τὸν ὅποιον κανὲν τῶν διαμαχομένων μερῶν δὲν
 δεῖκνυει ὅτι θέλει νὰ δώσῃ τέλος· ὅτι ἡ ἐξακολούθη-
 σις αὐτοῦ δὲν ἡμπορεῖ πλέον νὰ συγχωρηθῇ ἀπὸ αὐτῶν
 τῶν δυνάμεων, καὶ διὰ τοῦτο ἀποτεῖνονται πρὸς τὴν
 Τουρκικὴν διοίκησιν, διὰ νὰ λάβῃ αὕτη ἅμμεσα μέτρα

εἰς κατάπαυσιν τοῦ πολέμου αὐτοῦ· ὅτι αἱ δυνάμεις
 αὗται δὲν ἔχουσι σκοπὸν νὰ ἐνεργήσωσι κατ' εὐθείαν
 εἰς τοῦτο, ἐκτὸς μόνον ἂν ἀναγκασθῶσιν ἀπὸ τῆς ἀρ-
 νήσεως τοῦ διδανίου ὅτι θέλει νὰ δάσῃ ἀκρόασιν εἰς
 τὴν πρότασιν των· ἐπειδὴ εἰς τοιαύτην περίστασιν τὰ
 πολεμικὰ πλοῖα αὐτῶν τῶν δυνάμεων, τὰ ὁποῖα εὐρί-
 σκονται εἰς τὴν Ἑλληνικὴν θάλασσαν, δέλουσι δια-
 ταχθῆ εἰς τὸ νὰ ἐμποδίσωσι τὴν ἀπόδασιν ὁποιοῦδήποτε
 νέου στρατεύματος εἰς τὴν Πελοπόννησον, καὶ νὰ συλ-
 λάβωσιν ὅλα τὰ πλοῖα, ὅσα φέρουσι τροφὰς καὶ πο-
 λεμεφθία εἰς τὰ ἤδη ὑπάρχοντα εἰς ἐκεῖνον τὸν τόπον
 Τουρκικὰ στρατεύματα. Δὲν θέλει συγχωρηθῇ πλέον εἰς
 τὸν σατράπην τῆς Αἰγύπτου νὰ κάμῃ κάμμιαν ἄλλην
 ἐκστρατείαν κατὰ τῆς Πελοποννήσου. Αὗται λέγουσιν
 ὅτι εἶναι ἐν συντόμῳ αἱ ὁμολογίαι, τὰς ὁποίας ἐπι-
 θάλλουσιν εἰς τὴν Πόρταν, καὶ πρέπει νὰ θεωρῶνται
 ὡς ἀποφασισμέναι, καὶ ἐπέμψθησαν ἤδη πρὸς τὸν
 Κύριον Στράτηφορδ-Κάννιγγ εἰς Κωνσταντινούπολιν δι'
 ἐπιτήδες ταχυδρόμου μισεύσαντος ἐκ Λονδίνου τὴν πα-
 ρελθοῦσαν τριτην. Ἀναγκασμένη τοιουτοτρόπως ἡ Πόρ-
 τα δὲν εἶναι πιθανὸν ὅτι θέλει ποσῶς ἐναντιωθῆ, καὶ
 τόσῳ ὀλιγώτερον, καὶ ὅσον, ὡς λέγεται, εἶναι καὶ αὕτη
 τόσον βεβαιωμένη ἀπὸ τοῦ πολέμου, ὥστε δὲν ζητεῖ ἄλλο
 εἰμὴ μίαν εὐσχημὴν ἀφορμὴν, διὰ νὰ δώσῃ τέλος εἰς αὐτὸν.

Χαίρει καὶ ἀγάλλεται ἡ Ἑλλὰς βλέπουσα ὅτι, ὅ-
 σον προχωρεῖ ὁ περὶ τῆς ἐθνικῆς αὐτῆς ὑπάρξεως,
 καὶ ὑπὲρ τῆς δόξης τῆς μεγάλης τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίας
 ἀγών, τόσῳ διακαέστερος ἀνάπτει καὶ ὁ ἐνθουσιασμός εἰς
 τὰς ψυχὰς τῶν φιλανθρωπῶν καὶ φιλοχρίστων Εὐρω-
 παίων. Ὁ ἀγὼν ἀποκατέστη σήμερον κοινὸς μεταξὺ
 τῆς χριστιανικῆς Εὐρώπης, καὶ τῆς χριστιανικῆς
 Ἑλλάδος. Ἐν ὀνόματι τοῦ ἐσταυρωμένου μάχονται οἱ
 Ἕλληνες ἐν ὀνόματι αὐτοῦ τοῦ ἰδίου ἐσταυρωμένου
 καὶ οἱ Εὐρωπαῖοι φαίνονται εἰς τοὺς ἀγῶνας αὐτῶν
 σύμμαχοι· οἱ πρῶτοι ἐκθέτουσι τὴν ζωὴν των εἰς τὸν
 ἔσχατον κίνδυνον, καὶ οἱ δεύτεροι θυσιάζουσιν ἑμέρας
 τῆς περιουσίας των εἰς θεραπεῖαν τῶν ἐλλείψεων των,
 καὶ ἐπαρκοῦσιν εἰς τὰς ἀνάγκας τῶν πρώτων, προμη-
 θεύοντες εἰς αὐτοὺς ἀφθόνως τὰς τροφὰς καὶ τὰ πο-
 λεμεφθία, καὶ συντρέχοντες τοιουτοτρόπως εἰς σύ-
 στασιν καὶ κραταίωσιν τῶν Ἑλληνικῶν στρατιωτῶν,
 τὰ ὁποῖα ἡ ἀράτης τοῦ ἐσταυρωμένου δύναμις ἐνίσχυσε
 καὶ ἐστεφάνωσεν ἐσχάτως κατὰ τὴν ἀνατολικὴν
 Ἑλλάδα εἰς τὰς κατὰ τὴν Ῥάχεσαν καὶ Βελίτζαν μάχας.

Ἀλλὰ πολλοὶ τῶν Εὐρωπαίων μὴ ἀρκούμενοι εἰς
 τὰς χρηματικὰς ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων θυσίας, ἐρχον-
 ται νὰ συμμεθέλωσι καὶ τῶν ἀγώνων αὐτῶν καὶ κιν-
 δύνων. Ὀλίγοι ἡμέραι εἶναι, ἀφ' οὗ ἡ Ἑλλὰς ἀπὴ-
 λαισε τὸν συνταγματάρχην Κύριον Κάρολον τοῦ Εἰ-
 δέκου (Carl von Heideck), τὸν ὁποῖον ἡ πολεμικὴ του
 ἀρετὴ, καὶ ἡ ευγένεια τῆς ψυχῆς του κατεστήσαν
 γνωστὸν εἰς τὸν πολιτισμένον κόσμον. Ὁ ἀξιότιμος
 αὗτος ἀνὴρ, Ἑλβετὸς τὸ γένος, καὶ εἰς ὑπηρεσίαν
 τοῦ σερβικοῦ μονάρχου τῆς Βαυαρίας, τοῦ μονάρχου

δστις ἀνεδίβασεν εἰς τὸν Δρόνον τὴν ἀρετὴν, καθ' ἣν
στιγμὴν ἀνέδω αὐτὸς εἰς αὐτὸν, κατέβη εἰς τὴν Ἑλ-
λάδα συνοδευόμενος ἀπὸ ἀξιωματικῶν ἐκ τῶν πρώτων
εἰκοσιμίων τοῦ Βαυαρικοῦ βασιλείου, καὶ ὅλως ἀφο-
σιωμένος εἰς τὰ ἀληθῆ τῆς πατρίδος ἡμῶν συμφέρον-
τα. Θάσας εἰς Αἴγινα ἐπεσκέφθη τὴν Διοίκησιν,
καὶ συνεπεσκέφθη παρ' αὐτῆς. Ὁ εἰρημένος συνταγ-
ματολόγος δὲν ἦλθεν εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὡς ἄλλοι τι-
νές, νὰ διαταράξῃ τὰ καθεστῶτα, νὰ σχετισθῇ πρὸς
τὸν εἶνα ἢ τὸν δεῖνα, καὶ νὰ ὑποβάλῃ φαρτρία· ἦλθε
σεβόμενος τὰ καθεστῶτα· ἦλθε νὰ οἰκειωθῇ πρὸς ὅλον
τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος, καὶ νὰ συνδράμῃ καθ' ὅσον δύνα-
ται ὁ ἑαυτοῦ εἰς κραταίωσιν τῆς Διοικήσεως. « Τὰ
συγκυροῦντα (εἶπε καὶ κοινῶς καὶ μερικῶς) τὴν διοί-
κησιν ὑποκείμενα ἡξεύρω ὅτι ἐυστάθησαν ἀπὸ τοῦ
ἔθνους ἐπὶ συνελεύσεως, καὶ ὡς ἐθνοσύστατα ἔπεται
καὶ νὰ ἦναι ἄξια τῆς ἐμπιστοσύνης τοῦ ἔθνους· ἀλλ'
ἐγὼ δὲν προσκολλῶμαι εἰς τοὺς διοικητὰς, προσκολλῶ-
μαι εἰς τὴν διοίκησιν, καὶ ἡ προσκόλλησις μου εἰς
τὴν διοίκησιν εἶναι εὐλικρινὴς καὶ τελεία. Ἡ διοίκη-
σις πρέπει εἰς πᾶν εὐνομούμενον ἔθνος νὰ θεωρῇται
ὡς κέντρον τοῦ παντός· οἱ διοικηταὶ ἀλλάζουσιν, ἀλλ'
ἡ διοίκησις διαμένει· πλὴν τότε διαμένει, καὶ τότε
κρατύνεται, ὅταν τίποτε δὲν ἐνεργῇται ἐντὸς τοῦ ἔ-
θνους χωρὶς τῆς συγκαταθέσεως τῆς διοικήσεως. » Ἡ
ἀρθότης τῶν λόγων τούτων τόσῳ περισσότερον κινεῖ τὰς
καρδίας τῶν εὐ φρονούντων, καθ' ὅσον ἄλλοι Ἑὐρω-
παῖοι ἐβάδισαν εἰς τὴν Ἑλλάδα τὴν ἐναντίαν ὁδὸν,
καὶ ἐβλαψαν καιρίως τὸ ἔθνος εἴτε ἐν γνώσει εἴτε ἐν ἀγνοίᾳ.

Ἐξ Ἀθηναίων.

Κατὰ τὴν κγ' τοῦ Ὀκτωβρίου γενομένης συνελεύσε-
ως τῶν ὑπαρχηγῶν, καὶ βουλευμένων, ἀπεφασίσθη
νὰ ἐφορμήσωσιν εἰς τὰ ἐχθρικά χανδάκια, καὶ χαλα-
κώματα, ἀφ' οὗ βαλθῇ τὸ πῦρ εἰς τὴν ἡδὴ κατε-
σκευασμένην ὑπόνομόν μας. Λοιπὸν εἰς τὰς 6 τῆς ἐ-
πιούσης νυκτὸς ἐδόθη τὸ πῦρ εἰς τὸ φυτόλιον, πλὴν
δὲν διεδόθη εἰς τὴν πυρίτιδα κόνιν· καὶ δευτερωσαμέ-
νου τοῦ πυρός, συνέβη τὸ αὐτό. Τέλος οἱ Ἕλληνες,
ἀκράτητοι ὄντες, ὤρμησαν καὶ χωρὶς τῆς βοήθειας τῆς
ὑπόνομου, καὶ ἀπεδίωξαν τοὺς ἐχθροὺς καὶ ἀπὸ τοὺς
χανδάκας καὶ ἀπὸ τὰ ὀχυρώματα, ἀποκτείναντες πολ-
λοὺς*. ἐπῆσαν δὲ λάφυρα, καὶ συνέλαβον καὶ δεκαεξ
ζῶντας ἐργάτας τῶν ἐχθρικῶν ὑπονόμων. Συγχρόνως δὲ
ἔρχισαν τὰ πυροβολικὰ τοῦ ἐχθροῦ, καὶ ἔπεσον βόμ-
βαι καὶ γρανάται 23 καὶ κανόνια 12. Ἐβλαπώθησαν
ἐκ τῶν ἡμετέρων ἐννέα, καὶ ἐπληγώθησαν ὀκτώ. Τού-
των τὰ ὀνόματα δέλου ἐκτεθῇ εἰς τὸν κατάλογον τῶν
φονευμένων καὶ πληγωμένων, τὰ ὅποια μετὰ τὴν διά-
λυσιν τῆς πολιρκίας δέλου ἐκδοθή.

Κατὰ τὴν κέ τοῦ αὐτοῦ περὶ τὴν ἐσπέραν εἰς τὸ
Μουσεῖον, ἐνθα ἦν ὁ ἴδιος Κιευταχῆς, ἡ εὐστοχία

* Παρὰ τῶν ἐχθρῶν μαρτυροῦμεν ὅτι ὁ ἀξιόμορος τῶν φονευ-
θέντων ὑπερβαίνει τοὺς 80.

ἐνὸς κανονίου μας εἶδαμεν ὅτι ἔκαμε μεγάλην βλάβην,
καὶ πρὸς τοῖς ἄλλοις θανατώνεται Τούρκος τις*, εἰς τοῦ
ὁποίου τὴν πτώσιν συνήχθησαν πολλότατοι· ἐτάφη δὲ
μὲ μεγάλην παραπομπήν, καὶ τὸ μνήμα του ἔγεινε με-
γαλοπρεπές εἰς τὸ ἀλληλοδιδασκικὸν τῶν ἀρρέων πρώην
τζαμίν. Ἀρχιπυροβολιστῆς τοῦ κανονοστασίου τούτου εἶ-
ναι ὁ χ. Θεόδωρος Ἑρρῶμένος, ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ πα-
τριώτης. Βόμβαι δὲ τρεῖς ἐρρίφθησαν εὐστοχώτατα εἰς
τὸν ἅγιον Γεώργιον Καρίκην, ὅπου οἱ ἐχθροὶ ἔχουν ἀπο-
ταμιευμένας τὰς τροφὰς τῶν διευθύνθησαν δὲ παρὰ τοῦ
Κ. Γεωργίου Μελετόπουλου Κερυνθίου. Ἡ φθορὰ εἰς
τοὺς Τούρκους ἔγεινε μεγάλη· ἐπειδὴ ἦσαν ἐκεῖ πολλοί.

Ἀπὸ τῆς ιη' μέχρι 17ης λαΐ τοῦ μηνὸς ἐχθρικά κανόνια 516,
καὶ βόμβαι 98· τοῦ δὲ φρουρίου κανόνια 96 καὶ βόμβαι 9.

Ἐπειδὴ δὲ ὁ ἐχθρὸς μετὰ πολὺν ἀγῶνα δὲν ἐδυνή-
θη νὰ φθάσῃ μὲ ὑπονόμους ὑπὸ τὸν προμαχῶνα τοῦ
νεροῦ, διὰ νὰ τὸν ἀνατρέψῃ μὲ τὸ πῦρ, ὡς ἠλπίζεν,
καὶ ἀγανακτῶν ὅτι πανταχόθεν ὁ ἡμέτερος προσηκτικὸς
ὑπονομοποιὸς Κ. Κώστας ἐματαίνε τὰς ἐργασίας του,
ἀποφασίζει τέλος πάντων νὰ θέσῃ τὸ πῦρ εἰς ὑπό-
νομον ἀπέχουσαν τοῦ προμαχῶνος ὀργυιῶν δέκα. Ἡ πυ-
ρίτις κόνις ἦτον ὀκ. 2800 κατὰ τὴν πληροφορίαν, ὅπου
ἐλάδομεν μετὰ ταῦτα ἀπὸ τινος νέου χριστιανὸν ἀπο-
δράντα τοὺς ἐχθροὺς, ὡς κατωτέρω ῥηθήσεται περὶ τού-
του. Κατὰ τὴν 10 λοιπὸν τοῦ Νοεμβρίου εἰς τὴν α' ὥραν
κατὰ τὸ καθ' ἡμᾶς ἔθος περὶ ὀρθροῦ βαθύν, ἀφ' οὗ
ἐπυροβόλησαν τρεῖς διὰ κανονίων, καὶ ἔκαμαν φανὸν εἰς
ἀγίαν Μαρίναν καὶ τὸ Μουσεῖον οἱ ἐχθροὶ, προσδοκῶντες
μετὰ βεβαιότητος, (τόσον ἡ ἀνόητος βαρβαρότης τῶν
τοὺς κατέπεισε) νὰ ἴδωσι τὸ φρούριον νὰ κυλίσῃ ὅ-
λον, διὰ τὴν φόβον μήπως καταπλακωθῶν, ἀπεμα-
κρύνθησαν καὶ ἀπὸ τὸν Ἀρειὸν Πάγον, καὶ ἀπὸ τὴν
ἐκκλησίαν Ὑπαπαντῆν, ἐνθα ἦν τὸ φυτόλιον, συναχ-
θίντες οἱ πλεῖστοι εἰς τὸ Μουσεῖον ὡς ἐξ ὑψηλοῦ νὰ
θεωροῦν τὸ γενησόμενον, καὶ εἴτα νὰ ἐφισμήσωσι νὰ
κυριεύσωσι τὸ ὅλον· πλὴν ὁμως συνέλαβεν ὁρος καὶ ἔ-
τεκε μὴν τὸ πῦρ ἐδόθη, ἡ πυρίτις κόνις ἐξεκάη ἁ-
πασα· ἀλλὰ τούτο τὸ πῦρ εὐρὺν κενὰ τὰ περίεξ, (πολ-
λοὶ γὰρ καὶ βαθύτατοι λάκκοι καὶ ὑπόνομοι περὶ τὴν
ἐχθρικὴν ἦσαν κατεσκευασμένοι) δὲν ἐδυνήθη τὰ βλά-
ψῃ παντάπασι μ' ὅλον τούτο ἐσεῖσθῃ ἡ ἀκρόπολις. Μέ-
γα δὲ δεῖγμα τῆς ἀνόητου αὐτῶν βαρβαρότητος εἶναι
ὅτι πρὸ δύο καὶ τριῶν ἡμερῶν μᾶς ἐφώναζον, εἰδοποι-
εῦντες τὸ ὅποῖον ἔπρεπε νὰ ἔχωσι μυστικόν· ἐξαιρέτως
οἱ Ἀλβανοὶ, ὡς καλοὶ προδότες, μᾶς ἐφανέρωσαν ὅπερ
ἐμελλον νὰ πράξωσι, λέγοντες ἐν ταύτῃ, ἂν ἐξ ἐναν-
τίας συμβῇ ἀποτυχία, θέλου ἀναχωρῆσαι ὅπερ καὶ
ἐγένετο ἀπὸ τινος, ὡς ἴδομεν αὐθαρῶν. Ταύτην τὴν
ἡμέραν ἐπέρασαν οἱ ἐχθροὶ, ὡς κατηγχυμένοι μὲ σιω-
πὴν· τὴν ἀκόλουθον δὲ εἰς ἀνακουφισμόν τῆς λύπης
διὰ τὴν ἀποτυχίαν ταύτην περὶ τὸ δειλινὸν εἰς Πα-
τήσια ῥίπτουσι κανόνια 24· τούτο δὲ ἔγεινε εἰς χάσαν
ὅτι συνέλαβον τὸν ἀδελφὸν τοῦ περιδωλήτου Ὀδυσσεῶς.

* Παρὰ τῶν ἰδίων μαρτυροῦμεν ὅτι ἦτον ὀπασσὰς τῶν ἐκείκων.

Μὲν ὅλον τοῦτο ὁ ἐχθρὸς, ἀν καὶ ἀπέτυχε κατὰ τοῦτο, δὲν ἔλειψε νὰ ἐπιχειρησθῇ καὶ δεύτερον ὑπονόμους κατὰ τὸ αὐτὸ μέρος, καὶ μετὰ προθυμίας ἐξακολουθεῖ τὰς ἐργασίας του. Ὁ δὲ ἄγρυπνος καὶ προσεκτικὸς ὑπονόμοι Κώνστας τὸν ἀπαντᾷ μετ' ἄλλην, καὶ ἐν ᾧ ἐχθρὸς ἐπεδουλεύετο τὴν ἐδικήν μας ἐπὶ σκοπῷ νὰ καύσῃ τοὺς ἡμετέρους, προλαμβάνει ὁ ἡμέτερος Ἕλλην, καὶ καίει τὸν βάρβαρον κατὰ τὴν 24 Νοεμβρίου ὥρᾳ δεκάτῃ καὶ ἡμισείᾳ τῆς ἡμέρας· ὁ σεισμὸς διεδόθη εἰς τὰ περίξ μέρη τόσο, ὥστε ἐσείσθη ὀλίγον καὶ ἀκρόπολις· οἱ τεῖχοι τῶν πλησίον οἰκιῶν κατὰ τὴν ἑσπεραντὴν ἔπεσον· οἱ ἐχθροὶ ἐξαλίσθησαν, καὶ ἔτρεχαν μεθυμένοι· ὁ καπνὸς τοῦ πυρὸς μετὰ τοῦ κονιορτοῦ ἐτάθη μέγας· πέτραι πολλαὶ καὶ μεγάλα ἀνερρίφθησαν ἐπιπεσοῦσαι ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν. Συγχρόνως τὸ φρούριον ἔρριψε κανόνια τέσσαρα κατὰ τὸν Ἀγρίον Πάγον· καὶ ὁ τουφεκισμὸς πολὺς κατ' ἐχθρῶν φαινομένων τῆδε κακεῖτε. Ἡ πυρίτις κόνις τῆς ὑπονόμου ἦτον ὅκ. 120, καὶ αὕτῃ φαύλῃ ἢ ἐπιτηδειότης ὅμως τοῦ ὑπονόμου εἰς τὸ δέσιμον προξενεῖ μεγάλην ἐνέργειαν· εἰ δὲ ἐχθροὶ ὑπέλαβον ὅτι ἦτον ὑπὲρ τὰς 2 χιλ. ὅκ. Ἡ ζημία πρὸς τοὺς ἐχθροὺς ἐγείνεν ἀσκετή. Ἐκ τῶν ἡμετέρων δὲ ἐθανατώθη, ἐπειδὴ δὲν ἤθελε νὰ προφυλαχθῇ, ὁ χ. Ἀθανάσιος Αἰθελιώτης, νέος ἀγαθὸς καὶ χρησιμώτατος τῷ Κ. Κώνστα, πληγθεὶς μὲν κατὰ τὸν ἐγκέφαλον ἀπὸ βόλι, τελευτήσας δὲ μετὰ μίαν ἡμέραν. Αἰωνία ἡ μνήμη του! Μόλις δὲ οἱ ἐχθροὶ συνῆλθον εἰς ἑαυτοὺς, καὶ ἔρριψαν δυοτρία κανόνια καὶ ἄλλας τόσας βόμβας.

Τὴν ἀκόλουθον νύκτα ἐπεχειρήσθησαν οἱ ἐχθροὶ νὰ θαβύνωσι τὸν χάνδακα, ἀρχόμενον ἀπὸ τοῦ μπουρτζίου τῆς ἁγίας Παρασκευῆς, καὶ λήγοντα εἰς Κολωνάκιον, τὸν ὁποῖον ἐπρωτότκαψαν μετὰ τὸν ἐρχομὸν τῆς βοηθείας εἰς τὸ φρούριον· ἀκολουθῶν δὲ τὸν ὠχύρωσαν μετὰ κλάδους ἐλαιιδένδρων, διὰ νὰ μὴ δυνηθῇ τις νὰ περάτῃ, ἔχοντες καὶ φυλακὰς εἰς αὐτόν.

Κατὰ δὲ τὴν 29 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς περὶ τὴν δευτέραν ὥραν τῆς νυκτὸς ἦλθε πρὸς ἡμᾶς δορυφόρος τις τοῦ Κιουταχῆ χριστιανὸς, ὀνόματι Τάσος ἐξ Ἀργυροκάστρου. Οὗτος πρῶτος μᾶς ἀνήγγειλε τὴν ἡττὰν τῶν ἐχθρῶν εἰς Ῥάχοβαν, λέγων προσέτι ὅτι ὁ κεχαγιαμπης ἐσυλλήφθη ζῶν μετὰ καὶ ἄλλων πολλῶν· ὁ δὲ Μουστάμπης ἐφονεύθη, καθὼς καὶ ἄλλοι μπεηδες· καὶ ὅτι οἱ ἐν Σαλώνοις ἐχθροὶ κλεισμένοι παρὰ τῶν ἡμετέρων, μέλλουν μετ' ὀλίγας ἡμέρας νὰ παραδοθῶν δι' ἑλλειψιν τῶν ἀναγκαίων. Ταύτας τὰς ἀγγελίας λαβὼν ὁ Κιουταχῆς ἐκλαυσε πικρῶς, κυριευθεὶς ἀπ' ἀκραν ἀμνηχανίαν. Φόβος μέγας ἐπέπεσεν εἰς τὸ ἐχθρικὸν στρατόπεδον. Ὁ Κιουταχῆς ἠθέλησεν αὐτὸς προσωπικῶς νὰ τρέξῃ εἰς βοήθειαν τῶν ἐδικῶν τῶν· ἀλλ' οἱ περὶ αὐτὸν ἀξιωματικοὶ δὲν τὸν ἄφησαν, ὑποσχόμενοι αὐτοῖς αὐτοῦ νὰ ὑπάγωσι, καὶ νὰ σώσωσι τοὺς ἀδελφούς των.

Κατὰ δὲ τὴν δεκάτην ὥραν τῆς νυκτὸς φερούσης τὴν πρώτην ἡμέραν τοῦ Δεκεμβρίου, ὑπὸ λαμπρῶν τῆν σελήνῃ, ἐξαίφνης καὶ παρ' ἐλπίδα φαίνεται τὸ τακτικὸν Ἑλληνικὸν στράτευμα ὑπὸ τὸν συνταγματάρχην Φαδουέρον, πλησιάζον εἰς σερπεντζέν. Ἀνελπίστως δὲ τὸ σῶμα τοῦτο, ὀδηγὸς ἔχον τοὺς γενναίους δύο Γιάννιδας, ἀπαντᾷ τὸν εἰρημένον χάνδακα, τοῦ ὁποῖου τὸ πέρασμα ἀν καὶ δύσκολον, μ' ὅλον τοῦτο ἐπέερασεν καὶ φορτωμένοι οἱ ἀνδρεῖοι τακτικοὶ μας στρατιῶται. Οἱ Τούρκοι δὲν ἐδυνήθησαν, μ' ὅλον ὅτι ὠχυρωμένοι, ν' ἀποκρούσωσι τοὺς εἰσέρχοντας. Ὁ στρατηγὸς Ν. Κριεζιώτης, ὁ εἰλικρινὴς οὗτος καὶ ἀγαθὸς πατριώτης, ἅμα ἐννοήσας ἐρχομένους τοὺς ἡμετέρους, ἔδραμεν εἰς βοήθειαν κρατῶν τὴν σπαθήν εἰς τὴν χεῖρα· ἔσωσε δὲ τὸν φιλέλληνα καὶ γενναίουφύχον ταγματάρχην Ῥοδέρτον*, ὅστις ἀγνοῶν ἐπέπεσεν εἰς δέκα ἐχθροὺς κατὰ τὸν χάνδακα, καὶ ἔλαβεν εἰκοσιτέσσαρας πληγὰς ἀπὸ τε ξίφους, καὶ σφαίριδια κανονίων, διὰ τὰς ὁποίας καὶ ἀπέθανε τὴν ἑκτην τοῦ μηνὸς τούτου, θρηνηνόμενος παρὰ πάντων τῶν στρατιωτῶν του καὶ ὅλης τῆς φρουρᾶς. Ἐχάθησαν δὲ ἀπὸ τὸ τακτικὸν σῶμα τέσσαρες**, καὶ ἐπληρώθησαν δώδεκα, μετὰ τῶν ὁποίων εἶναι ὁ ταγματάρχης Πίσας, ὁ ὑπολοχαγὸς Γ. Καρατζᾶς καὶ αὐτοὶ ἀσυνταγματάρχης, ἀλλ' ὅλοι ἐλαφρῶς. Ἐφονεύθησαν καὶ δύο στρατιῶται τοῦ στρατηγοῦ Κριεζιώτη, καὶ δύο ἐπληρώθησαν. Τὰ ὀνόματα τούτων θέλου καταγραφῇ ἔνθα καὶ τῶν λοιπῶν. Περὶ δὲ τοῦ φόβου τῶν ἐχθρῶν καὶ τῆς ταραχῆς αὐτῶν ἀφίνομεν νὰ συμπεράνῃ ἕκαστος. Αὐτοὶ ἦσαν πληροφορημένοι, ὅτι τὸ τακτικὸν στράτευμα ἦτον εἰς Μεδάνα, καὶ δὲν ἠλπιζαν ποτὲ νὰ ἔλθῃ εἰς Ἀθήνας· ἀλλ' ἠπατήθησαν.

Ἐχθρικά κανόνια καὶ βόμβαι ἔπεσον κατ' ὅλον τὸν Νοέμβριον 669· ἀλλὰ βλάβην δὲν μᾶς ἔκαμαν σχεδὸν καμμίαν. Αἱ πλεῖσται σφαῖραι τῶν κανονίων κτυποῦσι τὸν ναὸν τοῦ Παρθενῶνος, καὶ τινες τὰς πέτρας τοῦ μεγάλου πύργου. Τὸ δὲ φρούριον ἔρριψε κανόνια 24. Τὰ πυροβολικὰ μας βλέπομεν ὅτι προξενοῦσιν ἀρκετὴν ζημίαν εἰς τοὺς ἐχθρούς.

* Ὁ ἓνας τῶν Γιάννιδων, ὁ Κουντουζιάτης, ἀπεκόμισεν εἰς ὤμους τοῦτον τὸν ἄνδρα.

** Ἐνας τῶν τεσσάρων εἶναι ὁ Ἀποστόλης Δοντίας Χίος, νέος πεπαιδευμένος καὶ φιλόπατρις, ὅστις εὔρεθεὶς εἰς τὸ πλοῖον, τὸ ὁποῖον ἔφερε τὸ τακτικὸν στράτευμα, ἅμα ἀκούσας ὅτι τοῦτο ἐρχεται εἰς τὴν ἀκρόπολιν, παραιτεῖται πᾶσαν ἄλλην ὑπόθεσιν του, καὶ μετὰ προθυμίας σπανίας ἐκδέτει ἑαυτὸν εἰς κίνδυνον, καὶ χαίρει νὰ συναγωνισθῇ μετὰ τῶν πολιορκουμένων· ἀλλὰ κακῇ τύχῃ ἀπόλλυται εἰς τὸν χάνδακα ἀποθανών. Αἰωνία ἡ μνήμη του!

Σήμερον ἀρχήσει ἡ δημοπρασία τῶν προσόδων.

Διὰ τὴν ἐορτὴν τὸ σάββατον ἐφημερίς δὲν ἐκδίδεται.